

λαφρὴν γλῶσσαν, ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ μαγευτικῇ ἐξελεύξει καὶ τῷ ἀποθαυμασμῷ τῆς Θείας Παντοδυναμίας, αἰφνης ἀκούει τις ἄλλα ἄσματα, ποικίλλοντα κατὰ βραχύτατα χρονικὰ διαστήματα, τῶν ὁποίων ὁ ἡδυπαθοῦς ἦχος τὸ ὅξύ τῆς μελωδίας ἀναγγέλει συνθηματικῶς τὴν ἐκκίνησιν τῶν πανηγυριζουσῶν νεανίδων κατὰ διαφόρους συνοδείας. Τὰ ιδιόρρυθμα ἐκεῖνα τραγουδία<sup>1</sup> τὰ ἀποκλειστικῶς ᾄδόμενα κατὰ τὴν χρυσὴν τῆς αὐγῆς ὥραν ὑπὸ τῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου ἐνέχουσι κἄτι τι τὸ μυστηριώδες καὶ ὑψηλόν· εἶνε ἀληθῶς ἀγνωστάτη ᾠδὴ πρὸς τὴν φύσιν ὑπὸ ἀθάσας παρθενικῆς γλῶσσης μελομένη. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν φθάνουσιν ἀλληλοδιαδόχως αἱ διάφοροι αὐται συνοδεῖαι ἐκ Κουρέντων εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξάγεται ὁ ταῦτα πάντα προκαλὼν πηλός. Τὸ λαμπρὸν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου φῶς μετριάξει πῶς τὴν ἀγριότητα καὶ τὴν φρικτὴν, τὴν ὁποίαν ἐμποιεῖ ὁ ἠχηεὶς ῥοῦς τοῦ θορυβώδους Καλαμᾶ, ὅποτε αἱ ἐκάστοτε φθάνουσαι συνοδεῖαι μακρόθεν ἀρχίζουσι νὰ χαιρετιώσῃ τὰς ἤδη προηγουμένως ἐλθούσας ὡς ἐκ τῆς βραχυτέρας ἀποστάσεως τῶν χωρίων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. Πρέπει νὰ εἶνέ τις παρὼν κατὰ τὸν θορυβῶδη καὶ ἄλλον ἐκεῖνον χαιρετισμόν, τὸν συνήθη καὶ προσφιλεῖ εἰς τὰς γυναῖκας, ἵνα σχηματίσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ τότε γινομένου. Ἐνόμιστα πραγματικῶς ὅτι εἶμαι πρὸ φοβεροῦ πανδαμονίου, ὅτε ποτὲ εἶχον τὴν τύχην νὰ ἴδω τὴν σκηνὴν ταύτην. Γυναῖκες ἐξ ὧων σχεδὸν τῶν πέριξ τοῦ Καλαμᾶ χωρίων εἴτε διὰ συγγενείας εἴτε δι' ἀπλῆς γνωριμίας πρὸς ἀλλήλας συνοδεύμεναι καὶ μετὰ μακρὸν διάστημα, ἀπὸ τῆς πα-

1) Ἀξιοθαύμαστος εἶνε ὁ λυρισμὸς ἐνίων ἐξ αὐτῶν, ἰδίως τῶν ἐν τῇ θερισμῷ ᾄδόμενων κατὰ τοὺς υπερβολικοὺς καύσωνας. Καὶ τὸ περιεγόμενον καὶ ὁ ἦχος αὐτῶν ἀναμνησκουσιν ἡμᾶς τὰ ὁξέα ἐκεῖνα ἄσματα, δι' ὧν οἱ ἀρχαῖοι ἐθρήνουν συμβολικῶς τὰς ὑπὸ διαφόρων φυσικῶν λόγων προσγινόμενας φθορὰς ἐν τῇ φύσει.

## ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

### ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Πολλάκις πολλὰ πεπλανημένοι δημοσιεύονται ἰδέαι καὶ γνώμαι περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, αἵτινες ἐπὶ πολλὸν παραμένουσι, διότι αὐταὶ ἐνεκα τῆς κρατούσης ἐπιστημονικῆς ἀληθῶς ἀρχῆς τοῦ μνείαν ποιῆσθαι τοῦ πρότερον γράψαντος περὶ τοῦ θέματος περὶ οὗ τις γράφει ἐπαναλαμβάνονται καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀκολουθῶν, οἵτινες εἴτε ὡς θέσφατα αὐτὰς παραδεχόμενοι παρατιθέσκει ἀξιωματικῶς, εἴτε ὅπως ἐδραϊώσωσιν αὐτὰς καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλάκις χρόνου πολλοῦ ὅπως ἀμφισβητήσωσιν ἢ καὶ τέλεον ἀναιρέσωσι. Τοιαῦταί τινες ἰδέαι πεπλανημέναι ἐγγίνοντο καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Fallmerayer καὶ ἄλλων ἀκολουθῶν περὶ ἀποικισμοῦ Σλάβων ἐν ἑλληνικαῖς χώραις, αἵτινες ἀτυχῶς, καίπερ προσβληθεῖσαι ἐν καιρῷ, φέρονται ἔτι, ἀνεπτύχθησαν δὲ ὑπὸ ἄλλων οἷον συνέθη ἐν τοῖς περὶ Τσακῶνων ὡς ἐξαλαβισθέντων. Ταῦτα δὲ ἀνεδέχτο ν' ἀποδείξωσι ἀβάσιμα ἄλλοι τε καὶ ὁ ἐπὶ τι-

νηγύρεως τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συναντῶμεναι, εἰμφορεῖτε νὰ φαντασθῇτε πόσον εἰμφοροῦσι νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ ἐπωφεληθῶσι τῆς μοναδικῆς καὶ ἐξαιρετοῦ δι' αὐτὰς περιστάσεως, ἵνα κορβῶσι τὴν ἰδίαν φλουρίαν καὶ παράσχωσιν ὡς οἶόν τε τρυφερωτάτας καὶ ἀφθονωτάτας ἀμοιβαίας φιλοφρονήσεις, καθ' ὃν μάλιστα χρόνον τὰ πάντα κεῖνται εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχουσιν οὔτε φόβον οὔτε πρὸς αἰδῶ καὶ τήρησιν ἄκρας ἀξιοπρεπείας, διότι ὅλα γίνονται μεταξύ ἴσων καὶ ὁμοίων ἀνευ τῆς δυσαρέστου δι' αὐτὰς παρουσίας καὶ ἀναμίξεως μέχρι τῆς ὥρας τοῦλάχιστον ἐκεῖνης, ἄρρενός τινος μορφῆς ἐπιδαλλούσης μὲν πάντοτε, ἰδίᾳ δὲ παρὰ ταῖς χωρικαῖς μεγάλῃν τὴν ἐφεκτικότητα καὶ σοβαρότεραν τὴν προσοχήν. Μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους καὶ ἰδιαίτερας περὶ ἐκάστου πολλάκις τῶν μελῶν πολυμελοῦς οἰκογενείας ἀνδρεῖς ἐρωτήσεις ἀρχίζουσι πλέον νὰ κατέρχωνται διὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ πηλοῦ πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, πρὸς τὸ ὅποιον, ὅσῳ προσεγγίζουσι, τόσῳ ψυχρότεροι καὶ ἥττον ζωνтра καθίστανται.

Ἡ αἰφνιδία αὕτη μεταβολή, ἡ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ποταμὸν προσεγγίσεως προσγινόμενη καὶ εἰς τὸ φαιδρὸν καὶ ῥόδινον αὐτῶν πρόσωπον ἀκόμη μετ' ἐλαφρῆς τινος φρικιάσεως διαζωγραφουμένη καταπροδίδει τὴν ταραχὴν αὐτῶν καὶ τὸν φόβον, ὅστις ἐνίοτε παρὰ τισὶν δειλοτέραις καὶ εὐσεβεστέραις καὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Σταυροῦ σημείου διαπιστοῦται. Ὁ φόβος αὐτῶν εἶνε εὐλογος καὶ ἡ μεταβολὴ ἀρκούντως ἡτιολογημένη. Δὲν ἐπίστευσα φίλους μου φρικωδῶς περιγράφοντας τὸ ἀπότομον ἐκεῖνο μέρος, εἰς τὸ ὅποιον καταβαίνουσιν, ἵνα προμνηθευθῶσι τὸν πηλόν. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν πανηγυριζουσῶν μετέβην ἐπὶ τοῦ τόπου. Ἡ ζώνη, ἥτις ἐνέχει τὸν πηλὸν κεῖται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πρηνοῦς τῆς ὄχθης, εἰς ἐξέχον τι μέρος τῆς ὁποίας στήριζονται μετὰ κόπου αἱ ἐργαζόμε-

νας ἡμέρας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διατρίψας ὑψηλῆς τῆςσυγκριτικῆς γλωσσολογίας καὶ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Freiburg Dr. Alberd Thumb δι' ἰδίᾳς πραγματείας ἐν γερμανικῷ περιοδικῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένης Die ethnographische Stellung der Zakonen. Παρευρεθείς δὲ τῇ παροελούσῃ δευτέρᾳ ἐν τῇ τακτικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀνέγνω ἑλληνιστὶ συντεταγμένην περίληψιν τῆς πραγματείας ταύτης. Δι' αὐτῆς δέ, διὰ μακρῶν ἐξέθετο τὰς διαφόρους γνώμας περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν νῦν Τσακῶνων λεγομένων, ἧται τῶν πάλαι Λακῶνων, οὓς τινες μετὰ τὸν Fallmerayer Σλάβους ὅλως μετεβάπτισαν ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ ἢ μάλλον ἐλαφρῶς τὸ πνεῦματι, διότι καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἐπιστημονικῶς ὁριστὴ καὶ ὁ τύπος αὐτῶν κατὰ τὰς μελέτας τοῦ κ. Thumb ἑλληνικὸς καὶ αὐτοὶ ἑλληνικώτατοι. Ὁ γερμανὸς ἑλληνιστὴς ἀπέδειξεν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς Τσακωνίας νῦν εἰσι πάντα σχεδὸν ἑλληνικά, ἀναφερόμενα ἐν τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι, ἢ φέροντα τὴν σφραγίδα τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς αὐτῶν, τρία δὲ μόνον ὀνόματά εἰσι σλαβικά. Θὰ ἦτο ὄντως περίεργον ἂν τὰ τρία ταῦτα ὑπερίσχυον καὶ δι' αὐτῶν ἀνεκηρύσσετο ὁλόκληρος χώρα σλαβικὴ ἐνεκα τριῶν ὀνομάτων. Ὁ κ. Thumb εἶνε ἄξιος πολλῆς εὐγνωμοσύ-

ναι μόλις περί τὸ ἐν καὶ ἡμῶν μέτρον ὑπεράνω τοῦ φοβεροῦ ποταμοῦ ἰστάμεναι.

Τὸ στήριγμα ἐκεῖνο σὺν τῷ χρόνῳ ἀποτρίβεται καὶ ἤδη δὲν παρέχει ἀσφάλειαν ἱκανὴν εἰς τὰς ψίλλας τοῦ πηλοῦ. Πολλὰκις ἐξ ἀπροσεξίας καὶ φυσικῆς τοῦ χώρου ἀτελείας μόλις προσεληφθῆσαν δυστυχήματα ἀνεπανόρθωτα. Πολλὰ τῶν γυναικῶν ἐκείνων ἐκ φόβου μακρόθεν μόνον θεῶνται καὶ προμνηθεύονται τὸν πηλὸν ἢ δι' ἄλλων τολμηροτέρων ἢ οὐδόλως περὶ τούτου σκέπτονται, μόνον χάριν τῆς διασκεδάσεως μεταβαίνουσαι· ἀλλὰ πρὶν ἀποχωρήσωμεν ἐκ τοῦ φρικτοῦ αὐτοῦ θεάματος ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι καὶ δι' ἄλλους λόγους, οὓς κατωτέρω φέρομεν, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἐπισφαλὲς τοῦ μέρους μὴ ἐγγυωμένου περὶ τοῦ σπουδαιότητος, περὶ τῆς ζωῆς δηλονότι, ὀφείλει νὰ ληθῇ φροντίς τις πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων εἴτε ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων, προθυμουμένων ἢ καὶ ἀναγκαζομένων νὰ διορθώσωσιν αὐτό, ἂν εἴνε ἐπιδεκτικὸν διορθώσεως ἢ τέλος παρ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως δι' ἐντελοῦς ἀπὸ τῆς κινδυνώδους ταύτης θέσεως παρακωλύσεως. Τόσον ἡ κουφότης τῆς διανοίας ὅχι μόνον τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτρεπόντων ταῦτα ἀνδρῶν, εἶνε μεγάλη καὶ ἡ ζωηρότης ὑπερβολικὴ, ὥστε ἐν φοβερῇ τυφλώσει ἐκθέτουσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ἀντὶ ὀλίγης ποσότητος εὐτελεστᾶτης ὕλης καὶ βραχείας διασκεδάσεως, ἐν ᾗ καὶ περὶ σπουδαιότητος προκειμένου ἤθελε τις σκεθῇ πολὺ νὰ ἀποδυθῇ εἰς τοιοῦτόν τι.

Ἀλλὰ διὰ τούτων κατεδικάσαμεν ἴσως ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν τὰς ταλαιπώρους ἐκείνας γυναῖκας νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μέσῳ παντοίων φόδων ἐπὶ τοῦ σαθοῦ αὐτῶν βᾶθρου εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ὥς ἐκ τούτου σπεύδουσαν ἦδη νὰ ἐξαγάγωμεν αὐτὰς ἐκεῖθεν. Ἀφ' οὗ μετὰ πολλοὺς κόπους γεμίσωσι τὴν τὸ ἀνταίων ἢ καὶ ἄλλων ψίλλων ἐπανέρχονται αὐθις φαιδραὶ εἰς τὰς ὑπεράνω τῆς ὄχθης περιμενούσας ψίλλας, αἵτινες

ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνθαρρύνουσιν αὐτὰς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνιμῶσι διὰ ξύλων, ἐν ᾗ συγχρόνως ἀφθονος ἰδρὸς περιρρέει καὶ στιλπνώνει τὰς ροδίνους αὐτῶν παρειάς.

Ὀλίγα λεπτὰ ἀπαιτοῦνται τότε πρὸς καθαρισμόν καὶ ἀπορρύκανσιν τῶν χειρῶν αὐτῶν εἰς τι τῶν πληθύνον θυακίων καὶ ἀμέσως παρίσταται τις πρὸ μαγευτικοῦ θεάματος. Αἱ γυναῖκες ἐκάστου χωρίου ἰδιαιτέρως ἀρχίζουσαι ὥραϊα κλεψτικά ἢ ἐρωτικά ἢ ἰστορικά τραγούδια ἀποτελοῦσι πολλοὺς κυκλικοὺς χοροὺς. Ἡ εὐφρογος ἐκείνη πεδιάς, ἡ ὑπὸ τοῦ Καλαμᾶ ἀρδευομένη παρέχει ἀφθονίαν καταλλήλων πρὸς χορὸν τῶπων καὶ ὥς ἐκ τούτου βλέπει τις τοιοῦτους ἐλληνικοὺς χοροὺς ἀρκετούς, ὅπου ἐκάστη λίαν φιλαρέσκως προσπαθεῖ νὰ ἐπιδείξῃ πᾶν φυσικὸν ἢ ἐπικτητὸν αὐτῆς προσόν. Τότε πλέον ἀρχεται ἡ κυρίως πανήγυρις μὲ τὰ ποικίλα καὶ διαφόρων ἡχῶν τραγούδια, διαποικιλλόμενα ὑπὸ τῶν φωνῶν τῶν θεωμένων καὶ ἐπικρινουσῶν καὶ ἐκ τῆς φρικώδους βοῆς, ἣν ἀποτελεῖ ὁ πλήρης μικρῶν καταρρακτῶν παραρρέων Καλαμᾶς. Ἀλλ' ἐν μέσῳ ὅλου ἐκείνου τοῦ θορύβου καὶ τῆς μεγάλης πρὸς διασκέδασιν τάσεως εὐαρέστως παρατηρεῖ τις νέας συνδυασμένας ὑπὸ ἄλλων γυναικῶν καθεστῆκυίας ἢ καὶ προβεβηκυίας ἡλικίας, αἵτινες περιέρχονται ἀνὰ τοὺς διαφόρους ὁμίλους ἄλλων γυναικῶν ἐκ ξένων χωρίων, ἵνα παρατηρήσωσι νέον τι κόσμημα ἄγνωστον παρ' αὐταῖς, ἐξετάσωσι μετὰ προσοχῆς ἅμα καὶ περιεργίας τὰ κομψὰ πλεκτὰ σεράδια τῶν ἰδιορρυθμῶν αὐτῶν περικνημίδων καὶ τὰ διάφορα τῶν ὥραιων αὐτῶν ζωνῶν εἶδη λαμβάνουσαι τοιουτοτρόπως ποῖαν τινα γνῶσιν καὶ αὐταὶ τῆς κρατουσῆς μόδας. Εἰς τὰς ταιούτας ἀφελεῖς ἐπισκέψεις ὀφείλουσι πολλὰκις τὴν ἀρχὴν καὶ ὑπόστασιν αὐτῶν πολλὰ συνοικέσια πραγματοποιούμενα συνεπεῖα εὐαρέστων ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας ἀποκομίζουσι πολλὰ ἐπὶ τούτῳ πολλὰ-

νης καὶ θαυμασμοῦ, διότι πασιφανῶς ἀπέδειξε πεπλανημένην τὴν γνώμην περὶ ἐξολαβισμού τῶν Τσακῶνων καὶ ἀπέδωκε δικαιοσύνην αὐτοῖς, ἀνακηρύξας διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας αὐτοὺς Ἕλληνας καίπερ αὐτοὶ οὗτοι κηρύττουσι τοῦτο.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ κ. Thumb, σημειούμεθα ὅτι οὗτος καίπερ ὀπαδός, ὡς ὁμολόγησεν ἡμῖν, τῆς προφορᾶς τοῦ Ἑράσμου προσφέρει ὡς ἡμεῖς προσφέρομεν καὶ γράφει τὴν νέαν ἐλληνικὴν, ὀπαδὸς ὢν τῆς δημώδους. Τοὺς λόγους, οἵτινες πείθουσι αὐτόν, γερμανὸν ὄντα, ν' ἀποδέχγεται τὴν πλαστὴν καὶ ποικίλην προφορὰν τῆς Ἀρκτου καὶ τοῦ Λέοντος γινώσκουμεν, καθότι οἱ αὐτοὶ εἰσι παρὰ πᾶσι τοῖς ἐρασμικοῖς γερμανοῖς, οἵτινες καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις αὐτὴν ταύτην μεταχειρίζονται. Οὗτοι ὁμῶνται ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ τοῦ Ἑράσμου προφορὰ εἶνε ἐπιστημονικὴ, ἡ δὲ ἡμετέρα οὐχί. Ἀλλὰ πάντες συζητοῦντες ὁμολογοῦσιν ὅτι δὲν δύνανται νὰ βεβαιώσωσι μεθ' ὅρκου, ὅτι ἡ προφορὰ τοῦ Ἑράσμου ἦν ἡ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πολλὰ ἐγράφησαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πολλοῦ Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων μέχρι τοῦ α. Παπαδημητραπεκοπούλου, ὅστις ἐπιστημονικῶς ἀπέδειξε τὰ πεπλανημένα αὐτῆς, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων τὸ περιλάλητον τοῦ ἐξοχωτάτου τῶν ἐρασμιτῶν τῶν νῦν χρόνων σύγγραμμα τοῦ Εἰ. Blass Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς. Τὸ σύγγραμμα τοῦ

ὁμογενοῦς λογίου πρέπει νομίζομεν νὰ μελετηθῇ καὶ ὑπὸ τῶν τῆς ἐσπερίας σοφῶν καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ψυχάρη, ἂν ἔτι οὗτος ἐξακολουθῇ νὰ ἐρᾷ τοῦ Ἑράσμου.

\* \*

Ὁ κ. Turquan ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Journal de la Société de statistique de Paris, στατιστικὴν ἐπιθεώρησιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παραδοχῆς τοῦ διαζυγίου ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ δεκαετίας. Ἡ στατιστικὴ αὕτη εἶνε ἐννέα ἐτῶν. Κατὰ τὸ 1884 ἀπηγγέθησαν 1675 διαζύγια, κατὰ τὸ 1885 4277, κατὰ τὸ 1886, 2970, κατὰ τὸ 1887, 3636, κατὰ τὸ 1888, 4708, κατὰ τὸ 1889, 4711, κατὰ τὸ 1890, 5457, κατὰ τὸ 1891, 5752, κατὰ τὸ 1892, 5772. Ὁ μέσος ὅρος τῶν διαζυγίων εἶνε 510 ταιούτα ἐπὶ 100,000 γάμων, ἥτοι 1 τοῖς 200 ἐν πάσῃ τῇ Γαλλίᾳ.

\* \*

Ἐν Βιέννῃ κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπιστῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἄλλων πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν χρυσῶν καλλιτεχνικῶν γάμων τοῦ Ἰωάννου Straus. Προσεχῶς συμπληροῦνται πεντήκοντα ἔτη

κίς τὸν πηλὸν ἐπισκεπτόμεναι μπτέρες. Ὑπὸ ἀμφοτέρως ταύτας τὰς ἐπόψεις οὐδόλως μὲν εὐρίσκωμεν κατακριτέαν τὴν τελουμένην πανήγυριν, ἀλλὰ δὲν διστάζομεν νὰ ἀνομολογήσωμεν ὅτι τὸ ἀγνότατον καὶ ὁλως ἀπλοῦν πνεῦμα, ὑφ' ὃ αὕτη τελεῖται ἤρχισεν ἐσχάτως μάλιστα δοδαρῶς νὰ μολύνεται καὶ ἀπειλῆται· διότι ἐπωφελοῦμενοι τῆς περιστάσεως πολλοὶ φαῦλοι τῶν περικειμένων χωρίων ἄνδρες καθίστανται λίαν σκανδαλώδεις διὰ τῆς ἡκιστα εὐσχήμου καὶ ἀξιοπρεποῦς παρουσίας αὐτῶν, μὴ προερχομένης ἀπλῶς ἐκ περιεργείας, πολλῶ δὲ χειρότερον διὰ τῆς προπετοῦς αὐτῶν ἀναμίξεως καὶ ἐπεμβάσεως ἐνίοτε παρὰ τὴν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατ. κυβερνήσεως διενεργουμένην ἐπαγρύπνησιν δι' ἐπίτηδες ἀποστελλομένων ἐκεῖ στρατιωτῶν. Τούτου ἕνεκα ἐπ' ἐσχάτων παράτηρεῖται ἀραιώσις μετὰ τῶν πανηγυριζουσῶν, ἐπειδὴ αἱ σωφρονέστεραι θὰ σκεφθῶσι πολὺ περὶ τῆς ἐκείσε μεταβάσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ ἥλιος πλέον κλίνει πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ. Διὸ ἀφ' οὗ ἤδη ἀρκετὰ παρετάθη ἡ εὐθυμία καὶ ὁ χορὸς ἐν τῷ μετὰ πολλῶν διαλειμμάτων χρησιμοποιοιμένων εἴτε πρὸς λήψιν τροφῆς, ἢ μεθ' ἑαυτῶν φέρουσιν εἴτε χάριν ἀναπαύσεως, ἄπτονται πλέον ἀμέσως τῆς πρὸς τὰ ἴδια αὐτῶν χωρία ἀγούσης χωρὶς δεδαίως νὰ ἀπόσχῃσι τῶν προσφιλῶν αὐτῶν ῥομάτων. Περισσότερον εἶνε νὰ περιγράψωμεν τὰ κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν, ὅστις εἶνε ἐπίσης, εἰ μὴ τὴν περισσότερον, θορυβώδης τοῦ κατὰ τὴν πρώτην συνάντησιν χαιρετισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἤδη τὴν εἰκόνα παρέσχομεν. Ὅλη ἐκείνη ἡ πεδιάς τότε ἡχοβολεῖ ἐκ τῶν ποικίλων τραγουδιῶν τῶν διαφόρους διευθύνσεις λαμβανουσῶν συνοδείων.

Περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ὥραν οἱ κάτοικοι ἐκάστου χωρίου ἐξέρχονται ἀθρόοι πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πηλοῦ ἐπανακαμπτουσῶν. Καὶ εἰς τὰ Κούρεντα, τὴν βασιλῖδα τῶν πέριξ κωμῶν, ἐπὶ τῆς μεγαλοπρε-

ποῦς ἐκείνης ράχως, ἐνθα ὁ ἐξαπλούμενος εὐρύς ὀρίζων καταπονεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θεατοῦ εὐαρέστως δυναμένου νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τε τὰ ὕψη τῆς Θεσπρωτίας καὶ τῆς ἀπωτάτης Χαονίας, ἐκεῖ ὅπου καταπράσινοι καὶ ἀνθοστόλιστοι λειμῶνες βαθύσκιτοι μαγευτικά ἐξοχαί, τερψίθυμα τῶν ἀνδόνων ἐνδιατήματα ἀποτελοῦσι τὰ ἀπλᾶ, ἀλλὰ μαγευτικά τῆς κώμης προάστεια κατὰ τὴν μειδιῶσαν ταύτην τοῦ ἔτους ὥραν· ἐνταῦθα τότε ἐξέρχονται σχεδὸν πάντες οἱ κάτοικοι ἐν ἐκτάκτῳ εὐθυμίᾳ καὶ φαιδρότητι, ὅπως ὑποδεχθῶσι τὰς πανηγυρίζουσας. Ἡ ἀνθοστόλιστος πεδιάς, ἡ περικυκλοῦσα τὴν τερπνὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐξοχικὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπερήφανος καὶ ἡγεμονικὴ θέσις ἀναμφιδόλως ἔρχεται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Βύρωνος ἀποθανυμασθεῖσαν τοιαύτην τοῦ ἐν τῇ κώμῃ τῶν Κουρέτων Ζίστη, Προφήτου Ἡλιοῦ, παρέχουσαν ἀφ' ἐνὸς θυμηδίαν καὶ ἐμβάλλουσαι ἀφ' ἑτέρου τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν κατάπληξιν διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὑψουμένων καταπληκτικῶν μεγέθους πολιῶν δένδρων εὐφροσύνως προσδέχεται τὸ πλῆθος κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅπερ ἤδη βλέπει προσεγγιζούσας τὰς ἀπὸ τῆς πανηγύρεως. Αὗται δὲ μετὰ γλυκῶν ῥομάτων προχωροῦσαι ἐπωφελοῦνται πάσης τοῦ τόπου εὐνοίας ἀσμέσως πρὸς χορὸν προπαρασκευαζόμεναι. Ἐπὶ τέλους φθάνουσιν εἰς τὴν γραφικὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου θέσιν, ὅπου περιμένουσιν αὐτὰς οἱ λοιποὶ τοῦ χωρίου κάτοικοι, ἐκεῖ συγκροτεῖται ὁ τελευταῖος χορὸς, εἰς ὃν λαμβάνουσι μέρος μόναι αἱ ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου διαλύονται ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ οὕτω λήγει ἡ περίεργος αὕτη πανήγυρις.

Ἐν Περικλῆσι, τὴν 11ην Μαΐου 1894.

MIX. I. ΖΙΑΚΑΣ.

Ἐξ οὗ ὁ βιενναῖος μουσικὸς τὸ πρῶτον ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Τῇ 3)15 ὁκτωβρίου 1844 ὁ Ἰωάννης Στράους παρέστη τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ δημοσίου τῆς ἀστριακῆς πρωτεύουσας, ὅπερ κατέκτησε ἄμα τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ καὶ ὅπερ διετελέσε πιστὸν εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἡμίσει αἰῶνα. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ κόψῃ μετᾶλλιον εἰς τιμὴν τοῦ μουσικοῦ καὶ θὰ ἐπιδώσῃ αὐτῷ προσφώνησιν, ἣν πάντες οἱ βιενναῖοι θὰ ὑπογράψωσιν Ἐπὶ πλέον διοργανώθησεται συναυλία. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῶν καλλιτεχνικῶν χρυσῶν αὐτοῦ γάμων ὀναμασθήσεται ἐπίτιμος δημότης τῆς Βιέννης [καὶ ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τῆς μουσικῆς].

\* \*

Ἡ ἐλληνικὴ νομικὴ ἐπιστῆμη μεγάλῃν ὑπέστη ἀπώλειαν ἐπὶ τῷ ἄρτι ἐπισυμβάντι θανάτῳ τοῦ πρώην καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου Β. Γ. Οἰκονομίδου. Ὁ ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα ἐτῶν θανὼν ἐπιστήμων οὗτος, ἐγένετο συγγραφεὺς σπουδαιοτάτων νομικῶν βιβλίων, ἤτοι Πολιτικῆς Δικονομίας, ἧς ἐγένοντο πέντε ἐκδόσεις, Ἀστικοῦ Δικαίου, ὃ ἐξεδόθησαν αἱ Γενικαὶ ἀρχαί, τὸ Πραγματικὸν Δίκαιον καὶ μέρος τοῦ Ἐνοχικοῦ, καὶ ἄλλων διατριβῶν. Προσηνέχθη αὐτῷ τὸ χρονονό-

μάκιον ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλ' ἀπέρριψεν αὐτό, ἅτε μὴ θέλων νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ πολιτικά. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ ἔτη πολλὰ δικαστικὸς σύμβουλος τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, διακριθεὶς ἐπὶ ἐπιστημονικῇ εὐθύτητι καὶ ἀκεραιότητι. Αἰώνια αὐτοῦ ἡ μνήμη!

\* \*

Εἰς τὸ χωρίον Δίμενι, δώδεκα ὥρας ἀπέχον τοῦ Βόλου, ἀνεκαλύφθησαν πρό τινας χρόνους περιεργότατοι καὶ ἀρχαιολογικῆς σημασίας προϊστορικὸι τάφοι ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Στάη. Ἐνθ' δὲ ἔμελλον νὰ γείνωσιν ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί, ἀνεστάλησαν διὰ τῆς πείσεως ἀντιστάσεως τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἐκεῖ κτημάτων. Ἦδη ὁμως ἀπεφασίσθη καὶ πάλιν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἀνασκαφαὶ καὶ διορίσθη ἡ κατὰ νόμον ἐπιτροπὴ, ὅπως ὀρίσῃ τὴν τιμὴν τῶν κτημάτων τούτων καὶ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο θὰ ἐνεργηθῶσι συστηματικαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν θέσιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου.

O. A.